

BAKTERIE, CHLAPEČEK, CHRYZANTĚMY A JEŠ TĚŠ NĚŠCO...

Pondělí, 30. října 2017

Tak tebe nejspíš nevíte, o čem to zase píšu... A docela určitě si říkáte, že už nevím, co roudama vymyslechno je jinak... Měla jsem totiž ve čtvrté narozeniny. To by zas nebylo něco tak extra, protože jsem vícekrát mi připadá, tím jsou už fádňáci, už je to jen taková síla zvyku a slabota v nadšení z té sílice.

Nojo, jenže, jak si má milovaná a hlavně databázistka vědomy, jak jsem poslední dobu vyloženě prochcípávala. Jednou dole, jednou nahoru. A víceméně "furtcumfurt nadraka". Začalo to fádňá - asi nastýdlá, tak laboratorně a antibiotika, která měla vyhubit fujtajbl bakterie. Jenže - nějak se to nedařilo, brala jsem stále další a další, až se mi udělalo mizerně víc než bůžn, a já skončila na čtrnáct dní v nemocniční posteli... Dostávala jsem infuze, injekce, všechna možná vyšetření, i další prášky. Tebe mám prý všechny výsledky v počítačku a měla bych se fakt uzdravit.

Pro mne ale největší dilema před cestou na Homolku bylo, kam s mým milovaným chlupáčkem? Padlo i měšeni, že bude sám doma, jen ho ráno a v podvečer přijede syn vyvenčit. Jenže on (syn) potěboval být Prahu a že by jezdil dálavu jen kvůli pár minutám? Nakonec to dopadlo dobře, vzala si ho moje moc hodná kamarádka, která bydlí ve vedlejším domě. Sláva! Sice jsem měla hrůzu, jak u ní doma budou snáhet celodenní pobyt mého divočka - mají taky pejska, mírnou a nesmírně hodnou dvanáctiletou boláku - ale nakonec to všechno přišlo ve zdraví. O tom, že půjdu konečně domů, jsem se dozvěděla až slavný den ráno. Během odjezdu a za pár minut sbalená, k odjezdu připravená... Vlak tam na každou postel stojí pomyslná fronta. Víte, kdyby se tam nechodilo nemocně, tak bych napsala, že jsem zašla nesmírně příjemnou dovolenou. Spolupacientky milé a hodné. Sestřičky fantastické, doktoři jakbysmet (zvláště primární interny - áááá!). Jak říkám, jen ty nepřijemnosti okolo, kdyby nebyly :-)). Vrátil jsem se ještě k sestřičkám - a dávám vám věm otázku, na kterou bych moc ráda znala váš názor: Sestry tam chodí neustále někoho píchat, jo, buď zavádějí kanylu, nebo jí mění, dávají infuze, berou krev, aplikují rozličné injekce.. A to se děje celý den. Problém, kterého jsem si vědoma, byl, že se musí neustále sklánět (a že je hodná) k ležícímu pacientovi. Tak jsem jedné zeptala, zda jí nebolí záda? A víte, že jo? Dokonce si - kvůli bolavým zádom - k látku přiklekávala... Napadlo mě, že by snad mohla být měšeni obyčejná židlička s kolečky. Takže by mohla ojet a opíchat pacienty v pohodě bez bolavých zad... :-)))) Vím, že je tu pár lidí, kteří s touto profesí mají zkušenosti z té "bílé strany"; tak by mě zajímal jak jejich názor, tak i názor ostatních, tedy nás opichovaných... Nebo myslíte, že je to zbytečnost?

Doma jsem pak dostala (mj.) obrovskou kyticí chryzantém (díky, synku). Já vím, že se jim říká hřbitovní kvítí, a miluju. Už snad odmla a fest! Dokonce jsem se jeden čas - ve své slušnosti - kamarádila se zahradníkem, kterému jsem velmi ráda chodila pomáhat do skleničky, abych pak k narozeninám od něj fasovala moje milované kyticí. Ale ono asi svůj ke svému, ony nejsou kvůli zrovna filigránské, a mně je taky kus... A tak vždy dopoledne si z lodě přinesu dvě velké broušené vázy (po babičce), v nichž trávil noc moje chryzantéma a pak ještě přikrásně lilie, které jsem dostala o něco později. Má vtipná a nápaditá odnož ženského rodu nadlila také kyticí, ale tentokrát jedlou. Komplet celá je vytvořená z ovoce! Tuhle mám ustájenou v lednici a chodím ji tam párkrát za den ozobávat.

Z dalších dárek mě zaujal skvostný slaný sůl, který byl překvapením pro všechny moje chuťové kanálky. Výhodou je (ještě ho mám), že je chuti ostré, a velice příjemné - takže většinou ho sníst najednou nelze - alespoň pro mě :-)). Bylo toho vědomo víc, sladkého, skleněného, malého i velkého - dokonce i dvě pro mě zvláště rostlinný potravky, se kterými si moc nevím rady, protože jsem je doposud osobně neznala. Ale určitě mi hodněj strejda google poradí...

P.S. Čtěla bych věm těm báječným kamarádkám a kamarádům,

co mi všude možná gratulovali,

moc a moc podĎkovat!

Byla jsem tak dojatá...
d@niela zas o rok starší a tĎ. zdravá:-)))